

[Christmas Møller.]

nistrative Beføjelse — og den højtærede Handelsminister kan ikke klage over, at Valutaudvalget i det Aar, det har eksisteret, paa nogen Maade er gaaet hans administrative Beføjelse for nær. Det, vi vil, er, at Administrationen ikke skal overtage Lovgivningsmagten her i Landet.

Den højtærede Statsminister sagde, at Oppositionen, deriblandt mit Parti, havde nægtet den Dækning, som var nødvendig. Ja, vi har nægtet Formueskatten, og vi har nægtet Renteskatten. Men har vi nægtet at medvirke til Dækningslove? Det er jo den højtærede Finansministers egen Skyld, at han ikke har faaet sin Toldlov længe før og derigennem faaet betydelig flere Penge ind, end han nu faar. Det er Ministeriets egen Skyld, at det ikke i Tide er kommet med de Dækningslove, som er nødvendige. Jeg spørger: Har vi nægtet at medvirke til Gennemførelse af de Skatte-love, som vi ansaa for rigtige, og som vi med Navns Underskrift ved Kriseforliget i Sommer gav Udtryk for, at vi vilde medvirke til? Jeg beder den højtærede Statsminister paavise, hvor vi skulde have nægtet noget saadant.

Naar den højtærede Statsminister var saa venlig at give mig et godt Raad, nemlig ikke at tage Forskud paa Saligheden, vil jeg sige til ham, at jeg som den yngre Politiker naturligvis paa visse meget begrænsede Omraader gerne lytter til hans gode Raad, og i den Henseende gør jeg det, for den højtærede Statsminister er en erfaren Mand, som er god at gæste. Vi behøver blot at tage een Ting, nemlig det sidste Landstingsvalg: da var der nogle, der tog Forskud paa Saligheden. Det gjorde Statsministeren ved hele den Kampagne, han lagde til Rette med, at Landstinget skulde være rødt, og at Landstingsflertallet skulde erobres. Men da den højtærede Statsminister i ensomme, mørke, ruelsesfyldte Aften-timer opdagede ved Sammenligning mellem Aaret 1929, hvor der var Valg, og 1932, hvordan det var gaaet, og regnede ud, hvordan det kunde gaa, hvis man sad nogle Maaneder endnu, saa sagde han til sig selv: Det er vist bedst — jeg har vel Lov til at sige det paa denne jævne Maade? —, det er vist bedst, du ser at stikke af hurtigst muligt, for ellers kan det gaa alt for galt til For-aaret. Derfor takker jeg den højtærede Statsminister for det gode Raad, han har givet. Man skal aldrig tage Forskud paa Saligheden, som han gjorde inden Landstingsvalget; inden en Maaned er gaaet, kan

man være i den Situation, hvori Statsministeren er i Dag.

Statsministeren omtalte Valutacentra-lens arbejdsskabende Virksomhed. Jeg siger derfor til den højtærede Statsminister, som jeg har sagt til Handelsministeren: Offentliggør Valutakontorets Betænkning angaaende, hvorledes Valutacentralen skaber Arbejde, lad Vælgerne inden Valget faa at vide, hvad Valutakontoret, selve Sagkundskaben, siger, at Valutacentralen har skabt: at flere Mennesker er i Arbejde, men da ogsaa, hvad det siger at Valutacentralen skaber af Arbejdsløshed. Jeg har nu under de senere Dages Debatter opfordret saavel den højtærede Statsminister som den højtærede Handelsminister til paa en Række Omraader at offentliggøre Forhandlinger, Beretninger, som der ikke kan være den fjerneste Skade ved at offentliggøre. Jeg beder Statsministeren gøre det, og han vil saa se, at de Udtalelser, han er kommet med om, at Valutacentralen skulde være en Institution, som i høj Grad har skabt Arbejde, er fuldkommen urigtige.

Øg naar den højtærede Statsminister saa venligt siger til os: Vel mødt derude ved Vælgermøderne, saa kan mit Parti i hvert Fald sige til ham, at vi møder ham gerne ved dem, og vi svarer igen: Vel mødt herinde, vel mødt som en Opposition, der har lært af den nuværende, hvorledes man skal stille sig i Forholdet til en Regering.

Den højtærede Udenrigsminister sagde, at Samarbejdet stedse var gjort mere vanskeligt, og sagde det paa den Maade, at da Kronespørgsmaalet imod det Ønske, jeg havde haft, var ført ind i Politik, men naturligvis ikke uden min Skyld var ført ind i det politiske Liv, saa var hele Samarbejdet mellem Partierne blevet ødelagt. Men den højtærede Udenrigsminister bør ikke glemme, at ingen har stærkere end det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ført Kronespørgsmaalet ind i dansk Politik, ingen har stærkere end det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der, Dagen inden vi behandlede den sidste Valutalov, Loven af 30. Maj, holdt sit Radioforedrag om, at Kronen ikke skulde holdes, hvor Regeringen holdt den, men skulde nedsættes til en Shilling-Krone, ingen har stærkere bragt dette Spørgsmaal ind i dansk Politik, og da derfor den højtærede Udenrigsminister vil lægge Ansvaret for, at dette Spørgsmaal er ført ind i dansk Politik, saaledes som det er, paa mig, saa svarer jeg ham, at dette er fuldkommen urimelig Tale, for det er først og fremmest hans eget Partis For-